

MONTSERRAT. ELS PALLERS I EL TORRENT DE LES GRUTES

Anoia

Del Bruc als Pouetons de les Agulles pels Pallers. Retorn pel Pas del Príncep i el Torrent de les Grutes.

Distància	7 km
Desnivell acumulat	440 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	6 d'octubre de 2015
Cartografia	Editorial Alpina. Montserrat (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=11022683

Matinal circular a garbí de Montserrat per paratges ben contrastats: de la carena dels Pallers al pregon torrent de les Grutes. En general fàcil, tot i que cal salvar un pas equipat amb grapes. Seguint la llegenda montserratina dels regira-rocs.

Conten que, temps era temps, entre els homes hi havia una disbauxa i un lladronici, que res no estava segur enlloc. Aleshores, pels voltants dels Pouetons, vivien una família de gegants anomenats els Regira-rocs, que eren força agradats del que no era seu, i, com que eren tan forts i tan valents, tenien atemorits tots els veïnats de la rodalia. Un any es va escaure que els Regira-rocs van esguerrar la collita del blat, però no es van pas amoïnar. Van robar el blat de tots els camps propers, el van batre i, de la palla, en van fer uns pallers altíssims com mai no se n'hagin vistos d'altres de tan grans. Els seus veïns, desesperats, prou els van moure guerra diverses vegades; però, com que els gegantots eren tan forts, res no hi podien els pobres mortals. Però heus aquí que un dia, per un poder sobrenatural, els grans pallers van ésser tornats pedra i els Regira-rocs precipitats al fons de l'avenç dels Pouetons, en càstig de llurs malifetes i com a exemple per a tots que cada u era ben amo del seu i que calia respectar els béns d'altri. (Joan Amades: Llegendes i Tradicions de Montserrat).

Llegenda a banda, hom pot creure raonablement que aquests pendissos al peu de les Agulles, avui ocupats per la brolla i castigats per l'incendi de 1986, havien estat conreats. Restes de marjades i topònims con la Canal del Pagès i la Miranda de les Boïgues, així ho fan pensar. Artigar aquestes contrades, de ben segur que deuria ser àrdua tasca de regira-rocs.

Accés

Al Bruc, prenem el carrer de les Escoles (el costat de l'escola) i baixem a travessar el torrent de la Diablera. A l'altre cap pugem a la dreta i sortim a un camí transversal que prenem a l'esquerra, en direcció a can Salses i el refugi Vicenç Barbé. Acaba l'asfalt i continuem per pista, guiats per les indicacions al refugi. Deixem a mà dreta l'accés a can Salses i, al cap d'un quilòmetre des del torrent, a la Plana Llarga, hi localitzem diversos espais aptes per aparcament, utilitzats habitualment per accedir als sectors d'escalada del Vermell del Xincarró i la Desdentegada.

Plana Llarga (564m)

Deixem la pista per la que hem arribat, per una altra de més precària a mà dreta. Aviat deixem a mà dreta el camí de la cova de l'Arcada pel coll del Xincarró, per on retornarem, i continuem recte per un camí molt ample. Al peu del Timbaler el deixem (continua en direcció al Vermell del Xincarró) per un corriol a mà esquerra (NNW, fites) que, en fort pendent, supera la Canal del Pagès, entre el Gerro i el Timbaler.

Sortim a la carena, al peu de la Tisoreta, fàcil de reconèixer per la seva finestra en forma de creu. Anem a l'esquerra (N), seguint un corriol arrapat al peu ponentí de la Tisora, les Roques dels Pallers del Mal Any, l'Agulla del Giravolt i dos primers

Pallers. Recuperem la carena abans del tercer i, un cop superat, baixem a l'Era dels Pallers.

Deixem a mà esquerra el camí al Collet del Guirló. Anem a la dreta a buscar la llera del Torrent dels Cirerers. Ens enfilem fort fins atènyer el camí de la Portella (PR C-78, estaca indicadora) que prenem a mà dreta fins al proper refugi Vicenç Barbé.

De costat mateix del refugi, surt el camí que puja a buscar el de l'alta travessa d'Agulles. El seguim uns cent-cinquanta metres, creuant la torrentera fins a la boca de l'avenc.

Pouetons de les Agulles (910m)

Avenc de dues boques, 123 metres de fondària i 500 de recorregut. Conegut des de temps immemorials i carregat de llegendes: cau de bruixes, del dimoni i fossar dels Regira-rocs, entre d'altres. Per saber-ne més visiteu [Espeleoindex](#).

Retornem al refugi i continuem (E) pel PR C-78.

A la Canal Ampla, on deixem enrere el sector d'Agulles pel de Frares Encantats, anem a la dreta (estaca indicadora).

Ens enfilem, baixem lleugerament a creuar el Clot del Trago, remuntem a l'altre cap, passem un portell i davallem novament per travessar el Torrent del Lloro. Entre llaçades i moderat pendent guanyem el coll del Pas del Príncep.

Pas del Príncep (970m)

Collet i bifurcació. Deixem a l'esquerra el camí a Coll de Port per va el PR. Prenem un corriol a mà dreta (fites) que, en fortíssim pendent, baixa al Torrent de les Grutes.

Un cop abastem la llera, el seguim (dreta, SW) per un tram feréstec, pregon i encaixonat al peu de la Miranda del Pas del Príncep, on ens caldrà salvar una graonada d'uns tres o quatre metres, equipada amb grapes.

Més avall el torrent s'obre i el camí se n'aparta pel marge dret. Amb la Cova de l'Arcada a la vista, atenyem una bifurcació on anem a l'esquerra (1). Baixem a creuar el torrent i, per l'altre marge, ens enfilem a la cova.

(1) També podríem anem a la dreta però al Torrent del Lloro ens caldria desgrimpar un tram molt vertical, d'uns quinze metres, equipat amb grapes i cordes.

Cova de l'Arcada (740m)

Gran balma de sostre arquejat, oberta al peu d'una alta i vertical paret.

Davallem, primer flanquejant i, després de deixar a mà esquerra el camí de la Cova del Cabrit, fent llaçades fins a recuperar la llera del torrent, que seguim a mà esquerra, obviant els corriols que pugen al camí equipat del Lloro i al sector d'escalada de la Desdentegada.

Poc abans de la Roca del Tambor, deixem el camí que segueix el torrent homònim, per un altre que s'enfila a mà dreta.

Al Coll del Xincarró revoltem 90° a la dreta (W). Just creuar el torrent del Porquer, deixem el corriol que s'enfila al Vermell del Xincarró i tornem a fer una colzada de 90°, ara a l'esquerra (S). A la bifurcació, anem a la dreta i retrobem el camí d'anada.